

IETEIKUMI

PADOMES IETEIKUMS (ES) 2021/1004

(2021. gada 14. jūnijs),

ar ko izveido Eiropas Garantiju bērniem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 292. pantu saistībā ar 153. panta 2. punktu un 1. punkta j) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Ievērojot Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 3. punktu, Savienība apkaros sociālo atstumtību un diskrimināciju un veicina sieviešu un vīriešu līdztiesību un bērnu tiesību aizsardzību.
- (2) Ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 9. pantu, Savienība, nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, ņem vērā prasības, kas saistītas ar augsta līmeņa nodarbinātības veicināšanu, atbilstīgas sociālās aizsardzības nodrošināšanu, sociālās atstumtības apkarošanu, kā arī ar izglītības, mācību un cilvēku veselības aizsardzības līmeņa paaugstināšanu.
- (3) Ievērojot LESD 151. pantu, Savienības un dalībvalstis par saviem mērķiem izvirza nodarbinātības veicināšanu, dzīves un darba apstākļu uzlabošanu, pienācīgu sociālo aizsardzību, dialogu starp darba devējiem un darba ņēmējiem, cilvēkresursu attīstību, kas vērsta uz pastāvīgi augstas nodarbinātības uzturēšanu un cīņu pret sociālo atstumtību. Ievērojot LESD 153. panta 1. punkta j) apakšpunktu, lai sasniegtu minētos mērķus, Savienība atbalsta un papildina dalībvalstu darbības sociālās atstumtības apkarošanas jomā.
- (4) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("Harta") 24. pantā ir atzīts, ka bērniem ir tiesības uz viņu labklājībai nepieciešamo aizsardzību un gādību un ka visās darbībās, kas attiecas uz bērniem, neatkarīgi no tā, vai tās veic valsts iestādes vai privātas iestādes, pirmkārt jāņem vērā bērna intereses. Hartas 33. pantā ir noteikts, ka ģimenei tiek nodrošināta juridiska, ekonomiska un sociāla aizsardzība.
- (5) 1996. gada 3. maijā Strasbūrā parakstītās pārskatītās Eiropas Sociālās hartas 17. pantā ir apstiprināta apņemšanās veikt visus pienācīgos un vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bērniem ir nepieciešamā aprūpe, palīdzība, izglītība un apmācība.
- (6) 1989. gada 20. novembrī pieņemtās un visu Savienības dalībvalstu ratificētās Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par bērna tiesībām 2., 3., 6., 12., 18., 24., 27., 28. un 31. pantā ir noteikts, ka Konvencijas puses atzīst, ka primārajam apsvērumam jābūt bērna interesēm, un atzīst bērna tiesības uz līdzdalību un attīstību, tostarp tiesības uz aizsardzību pret visu veidu diskrimināciju, tiesības uz dzīvību, tiesības tikt uzklausiņam tiesas un administratīvajos procesos, tiesības uz visaugstāko sasniedzamo veselības līmeni, veselības aprūpes pakalpojumu pieejamību, valsts palīdzību pienācīga dzīves līmeņa nodrošināšanā, izglītību, izklaides un atpūtas pasākumiem, kā arī tiesības pilnībā piedalīties kultūras un mākslas dzīvē.

- (7) Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām⁽¹⁾, ko ratificējusi Savienība un visas Konvencijas puses, 7. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, ar ko nodrošina, lai bērni ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem bērniem varētu pilnībā izmantot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības.
- (8) Kopā ar dalībvalstīm Savienība ir pilnībā apņēmusies būt līdere Apvienoto Nāciju Organizācijas Programmas 2030. gadam un ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu īstenošanā, tostarp attiecībā uz nabadzības izskaušanu, veselīgas dzīves nodrošināšanu un labklājības veicināšanu, kā arī iekļaujošas un taisnīgas kvalitatīvas izglītības nodrošināšanu.
- (9) Komisija 2013. gada 20. februārī pieņēma Ieteikumu 2013/112/ES⁽²⁾ "Ieguldījums bērnos: nabadzības apburtā loka pārraušana". Minētajā ieteikumā ir izklāstīta integrēta pieeja bērnu nabadzības vai sociālās atstumtības mazināšanai un bērnu labklājības uzlabošanai, kas pamatojas uz trim pilāriem: resursu pieejamību, kvalitatīvu pakalpojumu pieejamību un bērnu līdzdalības tiesībām.
- (10) Eiropas Parlaments, Padome un Komisija 2017. gada novembrī proklamēja Eiropas sociālo tiesību pilāru, kurā izklāstīti 20 principi, kas atbalstīs labi funkcionējošus un taisnīgus darba tirgus un sociālās drošības sistēmas. 11. princips paredz, ka bērniem ir tiesības uz kvalitatīvu agrīno pirmsskolas izglītību un aprūpi par pieņemamu cenu un tiesības uz aizsardzību pret nabadzību un ka bērniem no nelabvēlīgas vides ir tiesības uz īpašiem pasākumiem vienlīdzīgu iespēju vairošanai.
- (11) Eiropas Parlaments 2015. gada 24. novembra rezolūcijā⁽³⁾ aicināja Komisiju un dalībvalstis ieviest garantiju bērniem, galveno uzmanību pievēršot nabadzībā nonākušiem bērniem un viņu piekļuvei pakalpojumiem. Bez tam Eiropas Parlaments 2021. gada 11. marta rezolūcijā⁽⁴⁾ aicināja Komisiju iekļaut ES Bērnu tiesību stratēģijā konkrētus pasākumus, lai ieguldītu bērnos nolūkā izskaust bērnu nabadzību, tostarp izveidotu Eiropas Garantiju bērniem, atvēlot tai pienācīgus resursus, un aicināja Komisiju 2021. gada pirmajā ceturksnī nākt klajā ar priekšlikumu par Eiropas Garantiju bērniem, kā arī aicināja dalībvalstis ieguldīt visus iespējamus resursus, tostarp Savienības līdzekļus, bērnu nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanā, un izstrādāt Garantijas bērniem nacionālos rīcības plānus.
- (12) Kopīgajā deklarācijā "Nabadzības un sociālās atstumtības izskaušana – Covid-19 ietekmes uz ģimenēm mazināšana – kopīgs darbs, lai izstrādātu spēcīgu bērnu izredzes", ko 2020. gada decembrī parakstīja 24 Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības padomes ministri, tika aicināts izveidot Eiropas Garantiju bērniem, kuras pamatā būtu Ieteikumā 2013/112/ES un Eiropas sociālo tiesību pilārā paredzētie principi un integrētā pieeja. Ministri atkārtoti apstiprināja, ka piekļuve bezmaksas veselības aprūpei, bezmaksas izglītībai, izmaksu ziņā pieņemamai agrīnajai pirmsskolas izglītībai un aprūpei, pienācīgam mājoklim un pienācīgam uzturam ir būtiska bērniem, kuri ir pakļauti nabadzības vai sociālās atstumtības riskam.
- (13) Eiropas sociālo tiesību pilāra rīcības plāns⁽⁵⁾ sniedz jaunu impulsu nabadzības un sociālās atstumtības novēršanai Savienībā, jo īpaši, nosakot mērķi līdz 2030. gadam par 15 miljoniem samazināt to cilvēku skaitu, kuri ir pakļauti nabadzības vai sociālās atstumtības riskam, tostarp vismaz 5 miljoni bērnu.
- (14) Savienības visaptverošā stratēģija par bērna tiesībām⁽⁶⁾ palīdz stiprināt bērnu līdzdalību sabiedrībā, bērna intereses izvīzīt par galveno apsvērumu, aizsargāt neaizsargātus bērnus, tostarp tos, kuri ir pakļauti sociālekonomiskai atstumtībai un marginalizācijai, aizsargāt bērnu tiesības tiešsaistē, veicināt bērniem draudzīgu tiesu sistēmu un novērst un apkarot vardarbību pret bērniem. Tās mērķis ir arī apkarot diskrimināciju pret bērniem, tostarp viņu vai viņu vecāku dzimuma vai seksuālās orientācijas dēļ.

(1) Padomes Lēmums 2010/48/EK (2009. gada 26. novembris) par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (OV L 23, 27.1.2010., 35. lpp.).

(2) Komisijas Ieteikums 2013/112/ES (2013. gada 20. februāris) "Ieguldījums bērnos: nabadzības apburtā loka pārraušana" (OV L 59, 2.3.2013., 5. lpp.).

(3) Eiropas Parlamenta 2015. gada 24. novembra rezolūcija par nevienlīdzības samazināšanu, īpašu uzmanību pievēršot bērnu nabadzības problēmai (2014/2237(INI)).

(4) Eiropas Parlamenta 2021. gada 11. marta rezolūcija par bērna tiesībām ES Bērnu tiesību stratēģijas kontekstā (2021/2523(RSP)).

(5) Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Eiropas sociālo tiesību pilāra rīcības plāns" (COM(2021)102 final).

(6) Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "ES stratēģija par bērna tiesībām" (COM(2021)142 final).

- (15) Šā ieteikuma mērķis ir novērst un apkarot sociālo atstumtību, garantējot, ka bērniem, kam vajadzīga palīdzība, ir pieejams pamatpakalpojumu kopums, tostarp iekļaujot dzimumu līdztiesības aspektu, lai ņemtu vērā zēnu un meiteņu atšķirīgo situāciju, izskaužot bērnu nabadzību un sekmējot vienlīdzīgas iespējas. Bērni, kam vajadzīga palīdzība, ir personas, kas ir jaunākas par 18 gadiem un kas ir pakļautas nabadzības vai sociālās atstumtības riskam. Tas attiecas uz bērniem, kas dzīvo mājāsaimniecības, kuras pakļautas nabadzības riskam vai saskaras ar smagu materiālo un sociālo nenodrošinātību, vai kurās ir ļoti zema darba intensitāte.
- (16) Lai nodrošinātu efektīvu piekļuvi vai efektīvu un brīvu piekļuvi pamatpakalpojumiem, dalībvalstīm būtu atbilstoši valsts apstākļiem un pieejām vai nu jāorganizē un jāsniedz šādi pakalpojumi, vai arī jānodrošina atbilstoši pabalsti, lai bērnu, kam vajadzīga palīdzība, vecāki vai aizbildņi varētu segt minēto pakalpojumu izmaksas vai maksu par tiem. Īpaša uzmanība jāpievērš tam, lai nepieļautu, ka jebkādas iespējamās papildu izmaksas liedz bērniem, kam vajadzīga palīdzība un kas nāk no ģimenēm ar zemiem ienākumiem, pilnā apjomā piekļūt pamatpakalpojumiem.
- (17) Savienībā ir gandrīz 18 miljoni bērnu, kas ir pakļauti nabadzības vai sociālās atstumtības riskam ⁽⁷⁾, turklāt starp dalībvalstīm ir ievērojamas atšķirības. Daudzi riska faktori, kas dažus bērnus var padarīt īpaši neaizsargātus un pakļaut nabadzības vai sociālās atstumtības riskam, ievērojami atšķiras. Tāpēc valstu pieejas šā ieteikuma īstenošanai būtu jāpielāgo konkrētiem vietējiem apstākļiem un vajadzībām. Viens no galvenajiem bērnu sociālās atstumtības faktoriem ir nevienlīdzīga piekļuve pamatpakalpojumiem, kas ir būtiski viņu labklājības nodrošināšanai un sociālo, kognitīvo un emocionālo prasmju attīstībai. Bērni, kas dzīvo nabadzībā, vai bērni no nelabvēlīgas vides, visticamāk, saskarsies ar šķēršļiem attiecībā uz piekļuvi agrīnajai pirmsskolas izglītībai un aprūpei, iekļaujošai izglītībai, veselības aprūpei, veselīgam uzturam un pienācīgiem mājokļiem. Viņi sāk savu dzīvi nelabvēlīgākā situācijā, kas ilgtermiņā var ietekmēt viņu attīstību un nākotnes izredzes.
- (18) Sociālās atstumtības pārmantošana no paaudzes paaudzē apdraud sociālo kohēziju paaudzēm ilgi un rada lielākas izmaksas labklājības valstīm, apgrūtinot ekonomisko un sociālo noturību. Tādēļ svarīgs līdzeklis, kā pastiprināt centienus novērst un apkarot sociālo atstumtību, ir uzlabot to bērnu vienlīdzīgu piekļuvi pamatpakalpojumiem, kam ir vajadzīga palīdzība. Tas arī palīdz veicināt vienlīdzīgas iespējas bērniem, kam vajadzīga palīdzība, un apkarot bērnu nabadzību.
- (19) Nelabvēlīgu apstākļu novēršana agrīnā vecumā ir rentabls ieguldījums, tostarp ilgtermiņa perspektīvā, jo tas veicina ne tikai bērnu iekļaušanu un labākus viņu sociālekonomiskos rezultātus pieaugušā vecumā, bet arī atbalsta ekonomiku un sabiedrību, pateicoties labākai integrācijai darba tirgū un sociālajā dzīvē un labākai pārejai no skolas uz darba dzīvi, tostarp, pilnībā īstenojot Padomes 2020. gada 30. oktobra Ieteikumu "Tilts uz nodarbinātību – Garantijas jauniešiem pastiprināšana" ⁽⁸⁾. Ieguldījumi vienlīdzīgās iespējās bērniem ir pamats ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei, ar ko atbalsta taisnīgu un noturīgu sabiedrību un augšupēju sociālo konvergenci. Tas arī palīdz novērst nelabvēlīgu demogrāfisko pārmaiņu ietekmi, samazinot prasmju un darbaspēka trūkumu un nodrošinot labāku teritoriālo aptverumu, vienlaikus izmantojot iespējas, ko rada zaļā un digitālā pārkārtošanās.
- (20) Vienlīdzīga piekļuve kvalitatīvai un iekļaujošai agrīnajai pirmsskolas izglītībai un aprūpei un izglītībai ir būtiska, lai pārtrauktu sociālās atstumtības pārmantošanu un nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas bērniem, kuri ir nelabvēlīgā situācijā. Tomēr agrīnās pirmsskolas izglītības un aprūpes ierobežotā pieejamība un augstās izmaksas var būt šķērslis bērniem no ģimenēm ar zemiem ienākumiem. Viņu apmeklētības rādītāji ir ievērojami zemāki, un tas vēlāk atspoguļojas sliktākos izglītības rezultātos un augstākos skolas pamešanas rādītājos, jo īpaši migrantu izcelsmes bērniem vai romu bērniem. Segregācija un diskriminācija attiecībā uz bērnu ar invaliditāti vai speciālās izglītības vajadzībām piekļuvi vispārējai izglītībai joprojām ir problēma. Izvēloties izglītības iestādi, jāņem vērā bērna intereses. Izglītības sistēmās pieaug migrantu izcelsmes bērnu skaits, tādēļ ir jānovērš segregācija skolu vidē un jāpielāgo mācību metodes – saskaņā ar valsts tiesību aktiem un dalībvalstu pienākumiem, kas izriet no attiecīgajiem starptautiskajiem instrumentiem šajā jomā.

⁽⁷⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Children_at_risk_of_poverty_or_social_exclusion

⁽⁸⁾ Padomes Ieteikums (2020. gada 30. oktobris) "Tilts uz nodarbinātību – Garantijas jauniešiem pastiprināšana" un ar ko aizstāj Padomes 2013. gada 22. aprīļa Ieteikumu par garantijas jauniešiem izveidi (OV C 372, 4.11.2020., 1. lpp.).

- (21) Svarīga mācīšanās daļa, tostarp sociālo prasmju apguve, notiek ar sporta, brīvā laika pavadīšanas vai kultūras pasākumu palīdzību. Šādi pasākumi ir izrādījušies lietderīgi, jo īpaši bērniem no nelabvēlīgas vides. Tomēr dažas bērnu grupas vai nu nevar atļauties piedalīties šādos pasākumos, vai arī viņu līdzdalību kavē tas, ka trūkst pienācīgas infrastruktūras, ir sliktā pieejamība vai valodas problēmas.
- (22) Bērniem, kam vajadzīga palīdzība, kopumā ir grūtības piekļūt konkrētiem veselības aprūpes pakalpojumiem, piemēram, zobārstniecībai, vai dažādiem palīg līdzekļiem, piemēram, zobu breketēm, kontaktlēcām vai brillēm. Šādiem bērniem ir arī mazāk iespēju un līdzekļu, lai varētu izmantot slimību profilakses un veselības veicināšanas programmas. Ienākumu nabadzība un citi sociālie faktori būtiski ietekmē bērnu vispārējo attīstību un veselību, tostarp garīgo veselību, un vēlākos gados palielina sliktas veselības risku. Būtiska nozīme ir agrīnai intervencei un profilaksei, kas kopā ar labāku piekļuvi sabiedrības veselības profilakses un veicināšanas programmām, tostarp vakcinācijai un atbalstam vecākiem, var palīdzēt sasniegt labākus rezultātus.
- (23) Piekļuve veselīgam un ilgtspējīgam uzturam ir problēma, jo īpaši ģimenēm ar zemiem ienākumiem. Veselīgas pārtikas un uztura programmas var palīdzēt risināt tādas problēmas kā nepilnvērtīgs uzturs, fizisko aktivitāšu trūkums, aptaukošanās vai alkohola un tabakas lietošana, tādējādi samazinot nepilnvērtīgu uzturu un sliktu uzturu, kas ir izplatītākā problēma to bērnu vidū, kuri ir no nelabvēlīgas vides. Covid-19 pandēmijas laikā gūtā pieredze parādīja, cik svarīgas ir skolu ēdināšanas programmas bērniem, kuriem pārvietošanās ierobežojumu laikā pēkšņi tika atņemts drošs uztura avots (*). Tādēļ ir īpaši svarīgi, ka bērniem, kam vajadzīga palīdzība, katrā skolas dienā ir pieejama vismaz viena veselīga maltīte, un to varētu panākt, vai nu sagādājot šādas maltītes, vai arī nodrošinot, ka vecāki vai aizbildņi, vai bērni spēj sagādāt šādas maltītes, ņemot vērā attiecīgos vietējos apstākļus un vajadzības.
- (24) Bērni no ģimenēm ar zemiem ienākumiem, kuriem ir migrantu izcelsme vai etnisko minoritāšu izcelsme, ir pakļauti lielākam riskam saskarties ar ļoti sliktiem sadzīves apstākļiem, pārapdzīvotību un enerģētisko nabadzību, un viņus vairāk apdraud bezpajumtniecība. Mājokļa izdevumi ir smags slogs mājsaimniecībām ar vienu peļnītāju, jo īpaši tām, kuras vada sievietes. Pienācīga mājokļa nodrošināšana un gādāšana par to, ka bērniem un viņu ģimenēm tiek sniegta pienācīga pagaidu izmitināšana, ir svarīgi mehānismi, kā novērst bērnu sociālo atstumtību un mazināt bezpajumtniecības risku. Lai īstenotu bērnu deinstitucionalizāciju, būtu jāveicina kvalitatīva aprūpe dzīvesvietā vai ģimenē. Bērnu ievietošana aprūpes iestādē būtu jāveic tikai tad, ja tas ir bērna interesēs, ņemot vērā bērna vispārējo situāciju un individuālās vajadzības. Atbalsts, kas sniegts bērniem, kuri tiek izņemti no aprūpes iestādes vai audžuģimenes, ir būtisks ieguldījums viņu neatkarīgā dzīvē un sociālajā integrācijā.
- (25) Covid-19 pandēmijas izraisītajai krīzei var būt tālejoša ietekme uz ģimeņu un bērnu ekonomisko un sociālo labklājību, un tā, visticamāk, nesamērīgi ietekmēs bērnus no nelabvēlīgas vides. Iedzīvotāju grupas ar zemiem un vidējiem ienākumiem ir pakļautas lielākam ienākumu zaudēšanas riskam, kas, iespējams, būtiski ietekmē mājsaimniecību rīcībā esošos ienākumus, jo pieaug bezdarbs un samazinās tāl darba iespējas. Paredzams, ka krīze saasinās pastāvošo nevienlīdzību un, visticamāk, palielinās nabadzības vai sociālās atstumtības riskam pakļauto mājsaimniecību skaitu. Tas arī rada ievērojamu spiedienu uz pakalpojumu pieejamību. Krīze vissmagāk ir skārusi tos bērnus, kas dzīvo dažādos nelabvēlīgos apstākļos. Attālinātās mācības rada grūtības daudziem bērniem, kas dzīvo mājsaimniecībās bez pienācīga ģimenes atbalsta, prasmēm vai aprikojuma, tostarp bērniem, kuri dzīvo attālās vai lauku teritorijās, kur nav atbilstošas digitālās infrastruktūras.
- (26) Lai novērstu bērnu sociālo atstumtību un mazinātu Covid-19 pandēmijas sociālekonomisko ietekmi, ir vajadzīga integrēta, uz cilvēku vērsta un daudzdimensionāla pieeja un stimulējošs politikas satvars. Sadarbības un koordinācijas stiprināšana starp dienestiem dažādos līmeņos nodrošina efektīvus preventīvus pasākumus un atbalsta bērnu sociālo iekļaušanu. Papildus piekļuves nodrošināšanai pamatpakalpojumiem visos reģionos un teritorijās, tostarp, veicot ieguldījumus pakalpojumu infrastruktūrā un darbaspēkā, ir arī jāuzlabo saistīto politikas jomu efektivitāte un atbilstība, jāapvieno preventīvie un korektīvie pasākumi un maksimāli jāizmanto esošie Savienības instrumenti.

(*) 2020 Social Protection Committee annual review of the Social Protection Performance Monitor (SPPM) and developments in social protection policies. Report on key social challenges and key messages (Sociālās aizsardzības komitejas 2020. gada pārskats par Sociālās aizsardzības pārraudzības instrumentu (SAPI) un sociālās aizsardzības politikas attīstību. Ziņojums par svarīgākajiem sociālajiem izaicinājumiem un svarīgākie vēstījumi), 58. lpp.

- (27) Eiropas pusgada ekonomikas un nodarbinātības koordinēšanas process, ko papildina sociālo rezultātu pārskats ⁽¹⁰⁾, ir izgaismojis bērnu nabadzības vai sociālās atstumtības problēmu, un vairākas dalībvalstis ir saņēmušas konkrētai valstij adresētus ieteikumus. Nodarbinātības pamatnostādņēs ir uzsvērts, cik svarīgi ir visiem iedzīvotājiem, tostarp bērniem, nodrošināt piekļuvi noteiktiem pakalpojumiem, piemēram, agrīnajai pirmsskolas izglītībai un aprūpei, izglītībai un veselības aprūpei, jo šāda piekļuve ir priekšnosacījums vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanai.
- (28) Ir pieejami Savienības līdzekļi, kas paredzēti, lai atbalstītu Eiropas Garantijas bērniem īstenošanu un turpmākos atbalsta pasākumus. Eiropas Sociālajā fondā Plus visas dalībvalstis paredzēs atbilstošu summu bērnu nabadzības vai sociālās atstumtības problēmu risināšanai. Dalībvalstīm, kurās nabadzības vai sociālās atstumtības riskam pakļauto bērnu īpatsvars pārsniedz Savienības vidējo rādītāju, šai summai jābūt vismaz 5 % no valsts piešķiruma Eiropas Sociālajam fondam Plus. Ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principus, Eiropas Reģionālās attīstības fonds un InvestEU arī atbalstīs ieguldījumus iespējas sniezošā infrastruktūrā, piemēram, sociālajos mājokļos un agrīnās pirmsskolas izglītības un aprūpes iestādēs, kā arī aprīkojumā un piekļuvē kvalitatīviem pamatpakalpojumiem. Eiropas atveseļošanas plāna un instrumenta *Next Generation EU* ietvaros Atveseļošanas un noturības mehānisms sniegs Savienības papildu finansējumu valstu atveseļošanas un noturības plānos iekļaujamajām reformām, investīcijām un politiku nākamajai paaudzei, bērniem un jauniešiem, piemēram, izglītībai un prasmēm ⁽¹¹⁾. Tehniskā atbalsta instruments var palīdzēt dalībvalstīm izstrādāt un īstenot strukturālas reformas tādās jomās kā izglītība, sociālie pakalpojumi, tiesiskums un veselība, tostarp starpnozaru reformas bērnu nabadzības un sociālās atstumtības novēršanai.
- (29) Dalībvalstis var arī izmantot 2017.–2023. gada ES skolu augļu, dārzeņu un piena programmu, lai veselīgus produktus padarītu pieejamākus bērniem un uzlabotu viņu izpratni par veselīgas un ilgtspējīgas pārtikas priekšrocībām.
- (30) Šis ieteikums būtu jāīsteno, izmantojot valstu rīcības plānus, kas pielāgoti valsts, reģionālajiem un vietējiem apstākļiem. Šādos valstu rīcības plānos būtu jāapzina bērni, kam vajadzīga palīdzība, un šķēršļi, ar kuriem viņi saskaras, piekļūstot šajā ieteikumā aptvertajiem pakalpojumiem un izmantojot tos. Šajā nolūkā dalībvalstīm iesaka iesaistīt attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp nevalstiskas organizācijas, kas veicina bērnu tiesības. Šā ieteikuma īstenošanā panāktais progress būtu arī regulāri jāuzrauga, piemēram, kā daļa no sociālo rezultātu pārskata Eiropas pusgada kontekstā, tostarp, izstrādājot attiecīgus uzraudzības rādītājus.
- (31) Šis ieteikums papildina Komisijas Ieteikumu 2013/112/ES, ir Eiropas sociālo tiesību pīlāra rīcības plāna rezultāts un papildina Savienības visaptverošo stratēģiju par bērna tiesībām.
- (32) Šajā ieteikumā pilnībā ir ievēroti subsidiaritātes un proporcionalitātes principi. Tas neskar valstu procesuālo tiesību principus un dalībvalstu tiesību tradīcijas un neietver Savienības pilnvaru paplašināšanu,

IR PIENĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

MĒRĶIS UN DARBĪBAS JOMA

1. Šā ieteikuma mērķis ir novērst un apkarot sociālo atstumtību, garantējot, ka bērniem, kam vajadzīga palīdzība, ir piekļuve pamatpakalpojumu kopumam, un tādējādi tiek arī veicināta bērna tiesību ievērošana, apkarojot bērnu nabadzību un sekmējot vienlīdzīgas iespējas.
2. Šis ieteikums attiecas uz bērniem, kam vajadzīga palīdzība.

DEFINĪCIJAS

3. Šajā ieteikumā piemēro šādas definīcijas:
 - a) "bērni, kam vajadzīga palīdzība", ir personas, kas ir jaunākas par 18 gadiem un kas ir pakļautas nabadzības vai sociālās atstumtības riskam;
 - b) "migrantu izcelsmes bērni" ir trešo valstu valstspiederīgo bērni, neatkarīgi no viņu migrācijas statusa, un bērni ar dalībvalsts valstspiederību, kuriem ir trešās valsts migrantu izcelsme tāpēc, ka vismaz viens no vecākiem ir dzimis ārvalstīs;

⁽¹⁰⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/european-pillar-of-social-rights/indicators/social-scoreboard-indicators>

⁽¹¹⁾ Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/241 (2021. gada 12. februāris), ar ko izveido Atveseļošanas un noturības mehānismu (OV L 57, 18.2.2021., 17. lpp.).

- c) "bērni, kas dzīvo nestabilos ģimenes apstākļos", ir bērni, kas ir pakļauti dažādiem riska faktoriem, kuri varētu izraisīt nabadzību vai sociālo atstumtību. Tas ietver: dzīvo mājsaimniecībā ar vienu peļņitāju; dzīvo kopā ar vecāku, kuram ir invaliditāte; dzīvo mājsaimniecībā, kurā ir garīgās veselības problēmas vai ilgstoša slimība; dzīvo mājsaimniecībā, kurā notiek pārmērīga reibinošu vielu lietošana vai vardarbība ģimenē; bērni, kuru vecāks – Savienības pilsonis – ir pārcēlies uz citu dalībvalsti, bet bērni ir palikuši savā izcelsmes dalībvalstī; bērni, kuru māte ir pusaudze, vai pusaudzes, kurām ir bērns; un bērni, kuru viens no vecākiem ir ieslodzījumā;
- d) "efektīva piekļuve" ir situācija, kad pakalpojumi ir viegli pieejami, cenas ziņā pieņemami, piekļūstami, kvalitatīvi, savlaicīgi sniegti un potenciālie pakalpojumu izmantotāji ir informēti par to esamību, kā arī par tiesībām tos izmantot;
- e) "efektīva un brīva piekļuve" ir situācija, kurā pakalpojumi ir viegli pieejami, piekļūstami, kvalitatīvi, savlaicīgi sniegti un potenciālie pakalpojumu izmantotāji ir informēti par to esamību, kā arī par tiesībām tos izmantot, un pakalpojumi tiek sniegti bez maksas, vai nu organizējot un sniedzot šādus pakalpojumus, vai arī nodrošinot atbilstošus pabalstus, ar ko sedz pakalpojumu izmaksas vai maksu par tiem, vai tādā veidā, ka finansiālie apstākļi nebūs šķērslis vienlīdzīgai piekļuvei;
- f) "skolas nodarbības" ir mācīšanās sporta, brīvā laika pavadīšanas vai kultūras pasākumos, kas notiek parastajās mācību stundās vai ārpus tām vai ko organizē skolas kopiena;
- g) "veselīga maltīte" jeb "veselīgs uzturs" ir sabalansēta ēdiena patēriņš, kas bērniem nodrošina uzturvielas, kuras nepieciešamas viņu fiziskajai un garīgajai attīstībai un fiziskajai aktivitātei, kas atbilst viņu fizioloģiskajām vajadzībām;
- h) "pienācīgs mājoklis" ir mājoklis, kas atbilst pašreizējiem valsts tehniskajiem standartiem, ir apmierinošā tehniskā stāvoklī, tajā ir pietiekams siltumkomforta līmenis, un tas ir pieejams un piekļūstams par pieņemamu cenu.

SASKAŅĀ AR VALSTU KOMPETENCI, APSTĀKĻIEM UN PRAKSI UN PILNĪBĀ IEVĒROJOT SUBSIDIARITĀTES UN PROPORCIONALITĀTES PRINCIPUS, AR ŠO IESAKA:

GALVENIE IETEIKUMI

- 4. Dalībvalstīm iesaka garantēt bērniem, kam vajadzīga palīdzība:
 - a) efektīvu un brīvu piekļuvi kvalitatīvai agrīnajai pirmsskolas izglītībai un aprūpei, izglītībai un skolas nodarbībām, vismaz vienu veselīgu maltīti katru skolas dienu un veselības aprūpi;
 - b) efektīvu piekļuvi veselīgam uzturam un pienācīgam mājoklim.
- 5. Dalībvalstīm iesaka apzināt bērnus, kam vajadzīga palīdzība, un, attiecīgā gadījumā izstrādājot valsts integrētos pasākumus, šajā grupā ņemt vērā konkrētas nelabvēlīgas situācijas, kādās jo īpaši dzīvo:
 - a) bērni bezpajumtnieki vai bērni, kuriem ir ļoti slikti sadzīves apstākļi;
 - b) bērni ar invaliditāti;
 - c) bērni ar garīgās veselības problēmām;
 - d) migrantu izcelsmes vai etniskās minoritātes izcelsmes bērni, jo īpaši romi;
 - e) bērni alternatīvā, jo īpaši institucionālā, aprūpē;
 - f) bērni, kas dzīvo nestabilos ģimenes apstākļos.

STIMULĒJOŠS POLITIKAS SATVARŠ

- 6. Izvirzot bērna intereses par vienu no galvenajiem apsvērumiem, dalībvalstīm iesaka izveidot integrētu un stimulējošu politikas satvaru, kas risinātu bērnu sociālās atstumtības problēmu, galveno uzmanību pievēršot tam, kā pārtraukt nabadzības un nelabvēlīgas situācijas apburto loku, kurš turpinās no paaudzes paaudzē, un kā mazināt Covid-19 pandēmijas sociālekonomisko ietekmi. Šajā nolūkā, īstenojot šo ieteikumu, dalībvalstīm iesaka:
 - a) nodrošināt sociālās, izglītības, veselības, uztura un mājokļu politikas konsekvenci valsts, reģionālā un vietējā līmenī un, ja iespējams, integrētā veidā uzlabot tās atbilstību attiecībā uz atbalstu bērniem;
 - b) turpināt un vajadzības gadījumā palielināt ieguldījumus izglītībā, pienācīgās veselības un sociālās aizsardzības sistēmās, lai efektīvi risinātu bērnu un viņu ģimeņu vajadzības, jo īpaši to bērnu un ģimeņu vajadzības, kuras pakļautas sociālai atstumtībai;

- c) nodrošināt pienācīgu politiku un resursus, tostarp, izmantojot darba tirgus integrācijas pasākumus, atbalsta pasākumus vecākiem vai aizbildņiem un ienākumu atbalstu ģimenēm un mājsaimniecībām, lai finansiāli šķēršļi nekavētu bērnu piekļuvi kvalitatīviem pakalpojumiem;
- d) pievērsties sociālās atstumtības teritoriālajai dimensijai, ņemot vērā bērnu konkrētās vajadzības atbilstīgi īpašiem apstākļiem pilsētu, lauku, attālās un mazāk labvēlīgās teritorijās un pamatojoties uz integrētu un daudzdisciplīnu pieeju;
- e) stiprināt sadarbību ar valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm, sociālās ekonomikas organizācijām, nevalstiskām organizācijām, kas veicina bērnu tiesības, pašiem bērniem un citām ieinteresētajām personām un to iesaisti uz bērniem orientētas politikas un kvalitatīvu pakalpojumu izstrādē, īstenošanā un uzraudzībā;
- f) veikt pasākumus, kas veicinātu iekļaušanu un novērstu un apkarotu diskrimināciju un stigmatizāciju attiecībā uz bērniem, kam vajadzīga palīdzība;
- g) atbalstīt stratēģiskas investīcijas kvalitatīvos pakalpojumos bērniem, tostarp iespējas sniedzošā infrastruktūrā un kvalificētā darbaspēkā;
- h) atvēlēt pienācīgus resursus un optimāli izmantot valsts un ES līdzekļus, jo īpaši Eiropas Sociālo fondu Plus, Eiropas Reģionālās attīstības fondu un attiecīgos gadījumos REACT-EU, InvestEU, Atvērto telpu un noturības mehānismu un tehniskā atbalsta instrumentu;
- i) visā stimulējošajā satvarā ņemt vērā dzimumperspektīvu.

AGRĪNĀ PIRMSSKOLAS IZGLĪTĪBA UN APRŪPE, IEKĻAUJOŠĀ IZGLĪTĪBA UN SKOLAS NODARBĪBAS, UN VESELĪGA MALTĪTE KATRU SKOLAS DIENU

7. Lai bērniem, kam vajadzīga palīdzība, garantētu efektīvu un brīvu piekļuvi kvalitatīvai agrīnajai pirmsskolas izglītībai un aprūpei, izglītībai un skolas nodarbībām un veselīgu maltīti katru skolas dienu, dalībvalstīm iesaka:
- a) apzināt un novērst finansiālus un nefinansiālus šķēršļus dalībai agrīnajā pirmsskolas izglītībā un aprūpē, izglītībā un skolas nodarbībās;
 - b) veikt pasākumus, lai novērstu un samazinātu priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu, ņemot vērā dzimumperspektīvu, no jauna iesaistītu bērnus, kuri varētu priekšlaicīgi pārtraukt mācības vai kuri ir pametuši izglītību vai apmācību, tostarp, sniedzot personalizētus norādījumus un stiprinot sadarbību ar ģimenēm;
 - c) sniegt mācību atbalstu bērniem ar mācīšanās grūtībām, lai kompensētu lingvistiskās, kognitīvās un ar izglītību saistītās nepilnības;
 - d) pielāgot agrīnās pirmsskolas izglītības un aprūpes iestāžu un izglītības iestāžu telpas un mācību materiālus un gādāt par visatbilstošāko reakciju uz konkrētajām bērnu ar speciālās izglītības vajadzībām un bērnu ar invaliditāti vajadzībām, izmantojot iekļaujošas mācīšanas un mācīšanās metodes; šajā nolūkā nodrošināt, ka ir pieejami kvalificēti skolotāji un citi speciālisti, piemēram, psihologi, logopēdi, rehabilitologi, sociālie darbinieki vai skolotāju asistenti;
 - e) ieviest pasākumus, lai atbalstītu iekļaujošu izglītību un izvairītos no nošķirtām nodarbībām agrīnās pirmsskolas izglītības un aprūpes iestādēs un izglītības iestādēs; tas var ietvert arī prioritātes piešķiršanu bērniem, kam vajadzīga palīdzība, vai, ja nepieciešams, agrīnas piekļuves nodrošināšanu viņiem;
 - f) gādāt par vismaz vienu veselīgu maltīti katru skolas dienu;
 - g) attiecīgā gadījumā nodrošināt mācību materiālus, tostarp digitālos izglītības rīkus, grāmatas, skolas formas vai jebkādu nepieciešamo apģērbu;
 - h) gādāt par attālinātajām mācībām vajadzīgu ātrdarbīgu savienojamību, digitālajiem pakalpojumiem un atbilstošu aprīkojumu, lai nodrošinātu piekļuvi izglītības saturam tiešsaistē, kā arī uzlabot bērnu, kam vajadzīga palīdzība, un skolotāju digitālās prasmes un veikt nepieciešamos ieguldījumus, lai novērstu visu veidu digitālo plaisu;
 - i) attiecīgā gadījumā gādāt par transportu uz agrīnās pirmsskolas izglītības un aprūpes iestādēm un izglītības iestādēm;
 - j) nodrošināt vienlīdzīgu un iekļaujošu piekļuvi skolas nodarbībām, tostarp dalībai skolas ekskursijās un sporta, brīvā laika pavadīšanas un kultūras pasākumos;
 - k) izstrādāt sistēmu izglītības iestāžu, vietējo kopienu, sociālo, veselības un bērnu aizsardzības dienestu, ģimenes un sociālās ekonomikas dalībnieku sadarbībai, lai atbalstītu iekļaujošu izglītību, nodrošinātu pēcskolas aprūpi un iespējas piedalīties sporta, brīvā laika pavadīšanas un kultūras pasākumos, kā arī izveidotu izglītības iestādes kā iekļaušanas un līdzdalības centrus un ieguldītu šajā jomā.

VESELĪBAS APRŪPE

8. Lai bērniem, kam vajadzīga palīdzība, garantētu efektīvu un brīvu piekļuvi kvalitatīvai veselības aprūpei, dalībvalstīm iesaka:
- veicināt slimību un attīstības problēmu, tostarp ar garīgo veselību saistītu problēmu, agrīnu atklāšanu un ārstēšanu, nodrošināt piekļuvi periodiskām medicīniskām pārbaudēm, tostarp zobu un redzes pārbaudēm, un skrīninga programmām; nodrošināt savlaicīgus ārstnieciskos un rehabilitācijas pasākumus, tostarp piekļuvi zālēm, ārstēšanai un palīgīdzekļiem, kā arī piekļuvi vakcinācijas programmām;
 - nodrošināt mērķtiecīgus rehabilitācijas un habilitācijas pakalpojumus bērniem ar invaliditāti;
 - īstenot pieejamas veselības veicināšanas un slimību profilakses programmas, kas paredzētas bērniem, kam vajadzīga palīdzība, un viņu ģimenēm, kā arī speciālistiem, kuri strādā ar bērniem.

VESELĪGS UZTURS

9. Lai bērniem, kam vajadzīga palīdzība, garantētu efektīvu piekļuvi pietiekamam un veselīgam uzturam, tostarp, izmantojot ES skolu augļu, dārzeņu un piena programmu, dalībvalstīm iesaka:
- atbalstīt veselīgu maltīšu pieejamību arī ārpus skolas dienām, tostarp, sniedzot atbalstu natūrā vai finansiālu atbalstu, jo īpaši ārkārtas apstākļos, piemēram, skolu slēgšanas gadījumā;
 - nodrošināt, ka uztura standarti agrīnās pirmsskolas izglītības un aprūpes iestādēs un izglītības iestādēs atbilst konkrētām uztura vajadzībām;
 - agrīnās pirmsskolas izglītības un aprūpes iestādēs un izglītības iestādēs ierobežot tādu pārtikas produktu reklamēšanu un pieejamību, kas ir ar augstu tauku, sāls un cukura saturu;
 - sniegt bērniem un ģimenēm pienācīgu informāciju par veselīgu uzturu bērniem.

PIENĀCĪGS MĀJOKLIS

10. Lai bērniem, kam vajadzīga palīdzība, garantētu efektīvu piekļuvi pienācīgam mājoklim, dalībvalstīm iesaka:
- nodrošināt, ka bērni bezpajumtnieki un viņu ģimenes saņem pienācīgu izmitināšanu, tiek ātri pārcelti no pagaidu izmitināšanas vietām uz pastāvīgu mājokli un saņem attiecīgus sociālos un konsultāciju pakalpojumus;
 - vajadzības gadījumā novērtēt un pārskatīt valsts, reģionālo un vietējo mājokļu politiku un veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka pienācīgi tiek ņemtas vērā to ģimeņu intereses, kurās ir bērni, kam vajadzīga palīdzība, tostarp tiek risināta enerģētiskās nabadzības problēma un novērsts bezpajumtniecības risks; šādā novērtējumā un pārskatīšanā būtu jāiekļauj arī sociālo mājokļu vai mājokļu palīdzības politika un mājokļa pabalsti, kā arī jāturpina uzlabot to piekļūstamību bērniem ar invaliditāti;
 - piešķirt prioritāti un nodrošināt savlaicīgu piekļuvi sociālajiem mājokļiem vai mājokļu palīdzībai bērniem, kam vajadzīga palīdzība, un viņu ģimenēm;
 - ņemt vērā bērna intereses, kā arī bērna vispārējo situāciju un individuālās vajadzības, kad bērnus ievieto aprūpes iestādēs vai nodod audžuģimenes aprūpē; nodrošināt bērnu pāreju no aprūpes iestādes vai audžuģimenes aprūpes uz kvalitatīvu aprūpi dzīvesvietā vai ģimenē un atbalstīt viņu neatkarīgu dzīvi un sociālo integrāciju.

PĀRVALDĪBA UN ZIŅOŠANA

11. Lai nodrošinātu pareizu pārvaldību, uzraudzību un ziņošanu un pienācīgi ņemot vērā pastāvošās valsts struktūras un mehānismus, dalībvalstīm iesaka:

Garantijas bērniem valstu koordinatori

- iecelt Garantijas bērniem valsts koordinatoru, kuram ir pietiekami līdzekļi un pilnvaras, kas ļauj efektīvi koordinēt un uzraudzīt šā ieteikuma īstenošanu;

Bērnu, kam vajadzīga palīdzība, apzināšana

- lai nodrošinātu visefektīvāko pasākumu vērsanu uz bērniem, kam vajadzīga palīdzība, un ņemot vērā valsts, reģionālās un vietējās organizācijas un apstākļus, iesaistīt attiecīgās ieinteresētās personas to bērnu apzināšanā, kam vajadzīga palīdzība, un to šķēršļu noteikšanā, ar kuriem viņi saskaras, piekļūstot pakalpojumiem, uz kuriem attiecas šis ieteikums, un to izmantošanā;

Valstu rīcības plāni

- c) deviņu mēnešu laikā pēc šā ieteikuma pieņemšanas iesniegt Komisijai rīcības plānu par to, kā laikposmā līdz 2030. gadam īstenot šo ieteikumu, ņemot vērā valsts, reģionālos un vietējos apstākļus, kā arī esošās politikas darbības un pasākumus, ar ko atbalsta bērnus, kam vajadzīga palīdzība. Rīcības plānā jo īpaši būtu jāiekļauj:
- i) bērnu, kam vajadzīga palīdzība, mērķkategorijas, kuras ir nepieciešams sasniegt ar atbilstošiem integrētiem pasākumiem;
 - ii) kvantitatīvie un kvalitatīvie mērķi, kas jāsasniedz attiecībā uz bērniem, kuriem vajadzīga palīdzība un kuriem jāsniedz atbalsts ar atbilstošiem pasākumiem, ņemot vērā reģionālās un vietējās atšķirības;
 - iii) pasākumi, kas plānoti vai veikti, īstenojot šo ieteikumu, tostarp reģionālā un vietējā līmenī, un nepieciešamie finanšu resursi un termiņi;
 - iv) citi pasākumi, kas plānoti vai veikti, lai risinātu bērnu sociālās atstumtības problēmu un pārtrauktu nelabvēlīgās situācijas apburto loku, kurš turpinās no paaudzes paaudzē, jo īpaši, pamatojoties uz 6. punktā paredzēto stimulējošo politikas satvaru;
 - v) valsts sistēma datu vākšanai saistībā ar šo ieteikumu, tā uzraudzībai un novērtēšanai, arī 12. punkta d) apakšpunktā minētās vienotās uzraudzības sistēmas izveidošanai;

Informēšana

- d) izstrādāt efektīvus informēšanas pasākumus, kas paredzēti bērniem, kam vajadzīga palīdzība, un viņu ģimenēm, jo īpaši reģionālā un vietējā līmenī, lai ar izglītības iestāžu, apmācītu sociālo darbinieku, ģimenes atbalsta dienestu, pilsoniskās sabiedrības un sociālās ekonomikas organizāciju starpniecību palielinātu informētību un veicinātu un atvieglotu šajā ieteikumā minēto pakalpojumu izmantošanu;

Ieinteresēto personu līdzdalība

- e) nodrošināt reģionālo, vietējo un citu attiecīgo iestāžu, bērnu un attiecīgo ieinteresēto personu, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, nevalstiskas organizācijas, izglītības iestādes un struktūras, kas atbildīgas par sociālās iekļaušanas un integrācijas, bērnu tiesību, iekļaujošas izglītības un nediskriminācijas veicināšanu, kā arī valstu līdztiesības iestāžu līdzdalību visā rīcības plāna sagatavošanas, īstenošanas, uzraudzības un izvērtēšanas procesā;

Ziņošana Komisijai

- f) reizi divos gados ziņot Komisijai par šā ieteikuma īstenošanā panākto progresu saskaņā ar c) apakšpunktā minēto valsts rīcības plānu.

ĪSTENOŠANA, UZRAUDZĪBA UN IZVĒRTĒŠANA

12. Padome atzinīgi vērtē Komisijas mērķi:

- a) uzraudzīt progresu šā ieteikuma īstenošanā, tostarp tā rezultātus un ietekmi uz bērniem, kam vajadzīga palīdzība, arī kā daļu no sociālo rezultātu pārskata Eiropas pusgada kontekstā un attiecīgā gadījumā ierosināt konkrētām dalībvalstīm adresētus ieteikumus;
- b) strādāt kopā ar dalībvalstīm, Garantijas bērniem valstu koordinatoriem un Sociālās aizsardzības komiteju, lai veicinātu savstarpēju mācīšanos, dalītos pieredzē, apmainītos ar labu praksi un sekotu līdzi darbībām, kas veiktas, reaģējot uz šo ieteikumu, kā izklāstīts attiecīgajos valstu rīcības plānos;
- c) pamatojoties uz dalībvalstu ziņojumiem, regulāri ziņot Sociālās aizsardzības komitejai par šā ieteikuma īstenošanā panākto progresu;
- d) strādāt kopā ar Sociālās aizsardzības komiteju, lai:
 - i) izveidotu vienotu uzraudzības sistēmu, izmantojot esošos datu avotus un rādītājus, un vajadzības gadījumā izstrādātu vēl citus saskaņotus kopējos kvantitatīvos un kvalitatīvos rezultātu rādītājus, kas palīdz novērtēt šā ieteikuma īstenošanu;
 - ii) nolūkā veicināt politikas veidošanu uzlabotu salīdzināmu datu pieejamību, tvērumu un atbilstību Savienības līmenī, tostarp par bērniem, kam vajadzīga palīdzība, un par viņu piekļuvi pakalpojumiem, kā arī par bērniem paredzēto pabalstu adekvātumu un tvērumu;

- e) pārskatīt šā ieteikuma īstenošanā panākto progresu un ne vēlāk kā piecus gadus pēc tā pieņemšanas ziņot par to Padomei;
- f) stiprināt informētības veicināšanas un komunikācijas centienus un palielināt rezultātu un labas prakses piemēru izplatīšanu Savienības līmenī un starp dalībvalstīm un attiecīgajām ieinteresētajām personām.

Luksemburgā, 2021. gada 14. jūnijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja*
A. MENDES GODINHO
